

A hit útja

Katolikus hittankönyv
az alapiskolák
3. évfolyama
számára

Martina Baginová

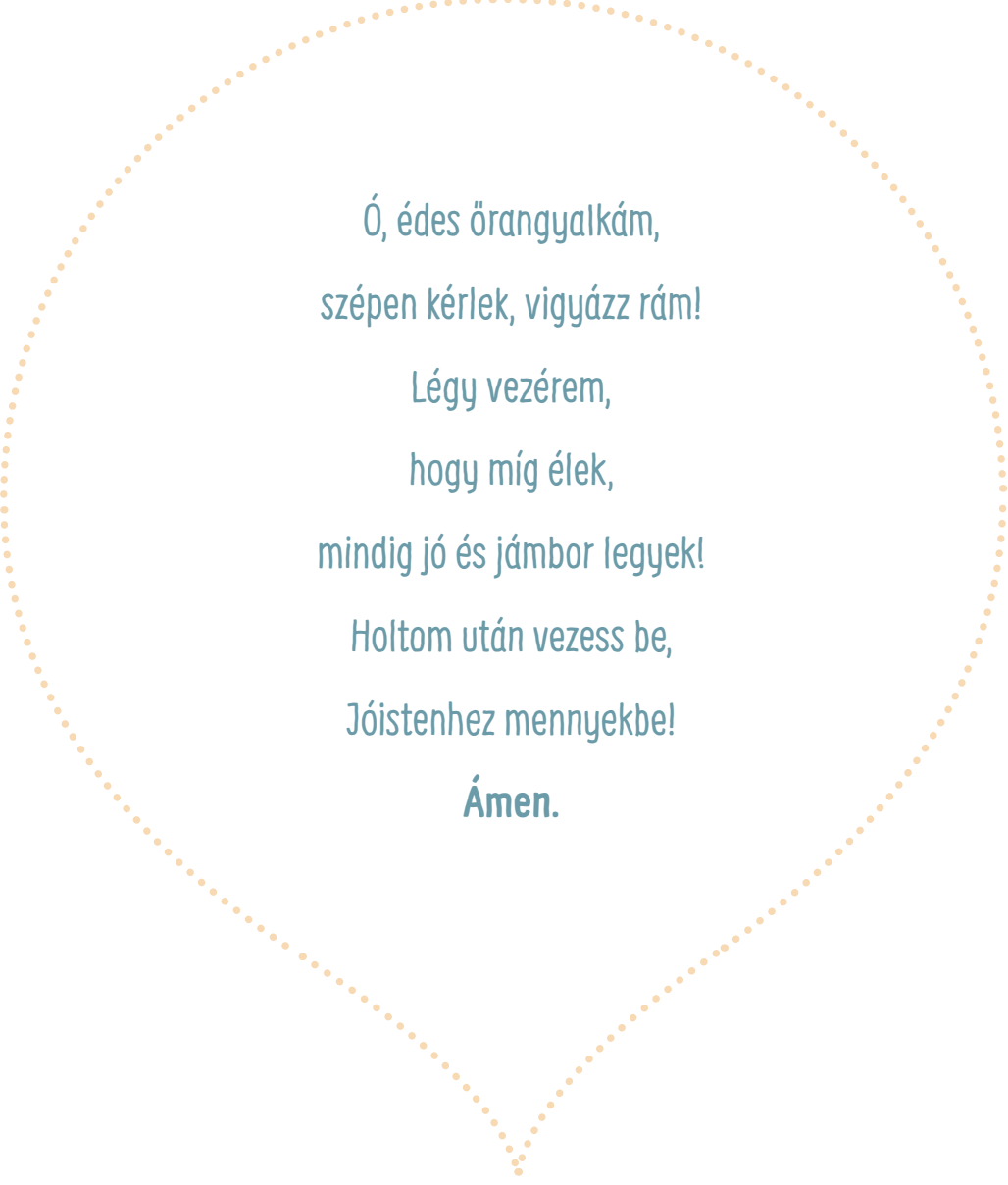

A hit útja

**Katolikus hittankönyv az alapiskolák
3. évfolyama számára**

Martina Baginová

Ó, édes őrangyalkám,
szépen kérlek, vigyázz rám!
Légy vezérem,
hogy míg élek,
mindig jó és jámbor legyek!
Holtom után vezess be,
Jóistenhez mennyekbe!
Ámen.

Ima az őrangyalhoz

Kedves Barátaim!

Az egész iskolaévben találkozni fogunk a hittanórákon, hogy még jobban megismerjük az Úr Jézust azért, hogy első alkalommal magatokhoz vehessétek az Eucharishtiában. Nagy esemény lesz ez. Örömmel segíték Nektek a felkészülésben.

A barátotok vagyok, és különböző formában foglak kísérni Titeket.

Szemelvény,
idézet a
Szentírásból

Idézet a katekizmusból,
egy szent vagy más
szerző gondolatai

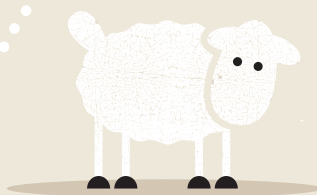
Énekeljünk!
(Az éneket a könyv
mellékletében találod)

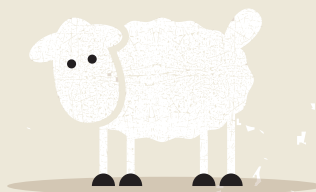
Imádság vagy
jócselekedet Istennek
és a felebarátnak

Felírom
és megjegyzem

3

Ez vagyok én!
Az Úr Jézus a jó Pásztor.
Gondoskodik rólam.
Hallgatni fogok rá.

Recenzensek:

Doc., ICDr. Miloš Pekarčík, PhD.

Mgr. Stanislav Šveda

Nihil obstat: Mons. Bernardus Bober, Archiepiscopus Metropolitae Cassoviensis

Imprimatur: Mons. Joannes Orosch, Archiepiscopus Tyrnaviensis,

Tyrnaviae die 8 octobris 2014, nr 7349/14.

1.

HINNI ISTENBEN

1. Mit jelent hinni?

Mindenki megtapasztalta már, mit jelent hinni valakinek. Megbízunk azokban, akik az életben segítenek nekünk.

Gondolkodjunk!

1. Kinek hiszünk leggyakrabban, és miért?
2. Lehet annak hinni, akit nem látunk, vagy nem ismerünk?

Egy város széli házban élt egy boldog család. Egy éjszaka a konyhában tűz ütött ki. Csapdostak a lányok, a szülők és a gyerekek kifutottak a házból.

Abban a pillanatban rémülettel vették észre, hogy a legkisebb, ötéves gyermekük hiányzik. Mikor kifelé jöttek, megrémült a lángok sistergésétől és a sűrű füsttől, visszafordult, és felfutott az emeletre.

Mit lehet ilyenkor tenni? Az édesapa és az édesanya kétségbeesetten néztek egymásra. Belevetni magukat ebbe

a tüzes kemencébe már nem lehetett. A tűzoltók nem jöttek.

Egyszer csak fönt a tetőtérben kinyílt az ablak, ahol a kisgyermek tűnt fel, és kétségbeesetten kiabált: „Apa, apa!” Az édesapa az ablak alá futott, és elkiáltotta magát: „Ugorj le!” A gyermek maga alatt csak a tüzet és a fekete füstöt látta. Hallotta ugyan az édesapja hangját, és felkiáltott: „Apa, én nem látlak téged!” „De én látlak téged, és ez elég! Ugorj le!” – kiáltotta az apa. A gyermek kiugrott, és épségben érkezett az édesapa erős karjaiba, aki elkapta őt.

- * Könnyű hinni azoknak az embereknek, akiket látunk, és akik mellettünk vannak. Sokkal nehezebb hinni és megbízni valakiben, akit egyáltalán nem látunk.
- * Istent nem látjuk, mégis tudjuk, hogy itt van mellettünk és gondoskodik rólunk.

A Szentírásban sok emberről olvashatunk, akik hittek és bíztak Istenben. Néhányukról már tanultatok a második osztályban. Emlékeztek rájuk?

„Isten pedig a hatodik hónapban elküldte Gá브리el angyalt Galilea városába, amelynek Názáret a neve, egy szűzhöz, aki el volt jegyezve egy férfival. A neve József volt, Dávid házából, a szűz neve meg Mária” (Lk 1,26–27).

Üdvözlég, kegyelemmel teljes, az Úr van teveled. Ne félj, Mária, kegyelmet találál az Istennél. Gyermeket fogansz, Fiút szülsz, akinek a Jézus nevet adod majd.

Az Úr szolgálóleánya vagyok, történjék velem szavaid szerint.

Énekeljünk!
A béke napja közel

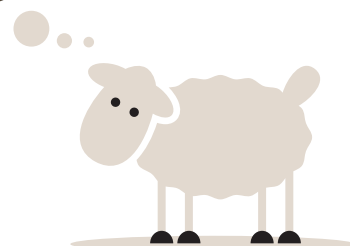
Mit jelent hinni?

Nem magamban bízni, hanem rábízni magam az Úristenre.

- * Ábrahám, Mózes, Jákob vagy Szűz Mária nem tudták megmagyarázni, hogyan kell teljesíteniük a feladatot, amellyel Isten megbízta őket. De hittek neki. Hitték, hogy Isten nem hagyja őket magukra. Mindig velük lesz, és segíteni fogja őket. És nem csalódtak.
- * Az emberek sokszor okoznak nekünk csalódást, az Úristen azonban sosem. Benne teljesen megbízhatunk. Bár ígéreteit sokszor nem „megvásra” teljesíti, de a szavát mégis megtartja.

Induljunk az Úr Jézussal ezen az új, kalandos úton! Tanuljunk meg bízni benne akkor is, ha nem fogunk mindjárt mindent érteni! Ő mindig velünk lesz.

Megjegyzem:

1. **Mit jelent hinni?** Nem magamban bízni, hanem rábízni magam az Úristenre.
2. **Miért hiszünk Istenben, és bízunk magunkat rá?**
Az Úristen soha nem csap be, és mindig teljesíti, amit megígért.

2. Milyen az Isten?

Nagyon könnyen el tudjuk képzelni azokat a dolgokat, amelyeket már valahol láttunk.
De milyen az Isten?

Gondolkodjunk!

Hogyan képzelitek el Istent?

Istent még soha senki sem látta. Istent emberi szemmel nem lehet látni, mert ő lélek. Arra, hogy az emberek leírják, hogy milyen az Isten, **képeket, hasonlatokat** használtak.

.....

„Uram, én erősségem, menedékem és megszabadítóm.” (Zsolt 18,3)

„Az Úr az én pásztorom, (...) zöldellő legelőkön adott nekem helyet.” (Zsolt 23,1)

„Légy oltalmam sziklája és erős váram, hogy megszabadíts engem!” (Zsolt 71,3)

„Az Úr az én világosságom és üdvösségem: kitől kellene félnem?” (Zsolt 27,1)

.....

A katekizmus azt tanítja nekünk, hogy Isten:

- * **mindenható** – számára semmi sem lehetetlen.
- * **mindentudó** – tud mindent, azt is, ami van és azt is, ami lesz. Ráadásul azt is tudja, amit gondolunk.
- * **mindenütt jelen lévő** – minden teremtményében jelen van.
- * **örök** – mindig volt, van és lesz. Nincs kezdete és vége.

Ámbár nem tudjuk, hogyan néz ki Isten, láthatjuk és megismerhetjük őt mindenben, amit alkotott. Mert minden „alkotása tükrözi Isten jóságát és szépségét” (YouCat 46).

Egy fiú meg akarta ismerni Istent. Tudta, hogy nagyon messze lakik, ezért kalácsot, lekvárt, innivalót csomagolt, betette egy kosárba, és útnak indult. Körülbelül háromszáz métert tehetett meg, amikor meglátott egy idős nénit. A parkban ült egy padon. Egyedül volt. A fiú leült mellé, és kinyitotta a kosarat. Inni akart. Ekkor eszébe jutott, hogy az idős néni éhes lehet, ezért megkínálta őt kaláccsal. A néni köszönettel elfogadta, és rámosolygott. Nagyon szép volt a mosolya, annyira szép, hogy a fiú megkínálta őt még egy szelet kaláccsal csak azért, hogy még egyszer mosolygjon. Elbűvölő volt. Lassan evett, és ő is mosolygott.

Mikor a nap nyugat felé közeledett, a fáradt fiú felállt, és el akart menni. Ám először odafordult az idős nénihez, és megölelte őt. A néni szintén megölelte a fiút, és a legszebb mosollyal ajándékozta meg.

Amikor a fiú hazaért, édesanyja meglepődve látta, hogy az arca ragyog a bol-

dogságtól. Megkérdezte tőle: „Fiam, mit csináltál, hogy ilyen boldog vagy?” A fiú így válaszolt: „Ma a Jóistennel uzsonnáztam. És tudod mit? Olyan szép a mosolya, hogy olyat még sosem láttam.”

Az idős néni is boldogan ment haza. A fia megkérdezte tőle: „Anyá, mit csináltál ma, hogy ilyen boldog vagy?” A néni ezt válaszolta: „Ma a parkban a Jóistennel uzsonnáztam. És tudod mit? Sokkal fiatalabb, mint ahogy gondoltam.”

A Jóisten mindennap gondoskodik rólunk. Ő jó és kedves. Nagyon szeret minket, és azt akarja, hogy mi ezt tudjuk. Mindennap tanulhatjuk, hogy olyanok legyünk, mint ő – jók és kedvesek mindenkihez. Ő ugyanis mindannyiunkban jelen van.

Énekeljünk!
Jézus, életem

Megjegyzem:

- 1. Miért nem láthatjuk az Úristent a saját szemünkkel?** Az Úristent azért nem látjuk, mert nincs teste. Ő lélek.
- 2. Mióta létezik Isten?** A Jóisten mindig volt, mindig van és mindig lesz – ő örök.
- 3. Hol van az Isten?** Az Úristen mindenhol jelen van, a mennyben és a földön is – mert ő mindenütt jelen lévő.
- 4. Mit tehet meg az Isten?** Isten mindent megtehet – mert ő mindenható.
- 5. Mit tud az Isten?** Isten mindent tud, ami volt, ami van, ami lesz – mert ő mindentudó.